

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದರೆ ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಸಂಬಂಧ ತುಂಡರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕಲೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ”

ಪುಶ್ಪ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಮಾತಾ-ಪಿತನ ಜೊತೆ ಸದಾ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ಬದುಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸತ್ತು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಸರ್ವರ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಜ್ಞಾನ(ಪ್ರಕಾಶ)ವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪಾವನರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಸ್ವತಃವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಯಾರು ತಂದೆ, ಯಾರು ತಾಯಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಗೀತೆಯ ಅರ್ಥವೇನಾಗಿದೆ? ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಜಗತ್ತಿನ (ಲೌಕಿಕ) ಮಾತ-ಪಿತ, ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತಾ-ಪಿತ, ಯಾರು ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಲೌಕಿಕ ಮಾತಾಪಿತ, ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿ ಮುಂತಾದವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಈಗ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನೇ ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾತಾ-ಪಿತ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕ.... ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ಲೌಕಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಇಡೀ ಭಾರತ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾತಾಪಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಮಾತಾ-ಪಿತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲು ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ಮಾತಾಪಿತ ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬಿಡುವುದು ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು - ಇದೇ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಜೋಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ, ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ, ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿ, ಗುರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಾಯುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಮಾತಾ-ಪಿತಾರ ಮಡಿಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಲಿಯುಗೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರಂತೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯೂ ಸಹ ಹೇಗಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ಗುಹ್ಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಮಾತನ್ನು ಗಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆಗೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಮಾತಾಪಿತಾರನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಹೊಸಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತಾ-ಪಿತಾರೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕು, ನಂತರ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸೇವೆಯದೇ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಚಿಸುವ ವಿಚಾರವು ಬಂದಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯಿದೆ! ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬೇಹದ್ದಿನ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವಾದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು! ಎಷ್ಟೊಂದು ಆತ್ಮರಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ! ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು.

ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ - ನಾವು ಅನ್ಯರನ್ನು ಕಾಗವಿಷ್ಟ ಸಮಾನ ಸುಖದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು, ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ತರಿಸಿ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಎನ್ನುವುದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮೇಲೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನೆ-ಮಠವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾವು ಈ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನೆ-ಮಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನೇಕರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರದೂ ಸಹ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸನ್ಯಾಸ

ಧರ್ಮವು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಭಾರತವು ಇನ್ನೂ ಕಾಮಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ರಜೋಗುಣಿ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಮತ್ತು ಈ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದರು! ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಕೋಟಾಂತರ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಂದು, ಎರಡನೆಯ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂದು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದರ ಆಧಾರವು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮೇಲಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿ, ನಂತರ ಅಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಸತ್ಯಯುಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಏನೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ಅದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ಗಳಿಗೆಯೂ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೆ ಅದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕುಳಿತು ಬಿಡಬಾರದು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಇದು ನಾಟಕ, ನಾವು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಯಾವ ಧರ್ಮದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೊಸದಾಗಿ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಹಳೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದೆಯು ಬಂದು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರು ಪ್ರಳಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಈ ಮಾತುಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ನೀವೂ ಸಹ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆಯಿದೆ! ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವು ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾ ಪಡೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು? ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು? ಎಂದು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಗೆ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ಇವರಿಗೇ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಸದಾ ಅವಿನಾಶಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದೂ ಸುಡುವುದಿಲ್ಲ - ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಪಾತ್ರವು ಅಡಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಯಾರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಯಾವಾಗ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ತಳಪಾಯ ಮತ್ತು ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲೆಗಳಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಳಪಾಯವು ನಾವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಈ ತಳಪಾಯವು ಸಡಿಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೆ ಆಲದ ಮರದ ತಳಪಾಯವು ಸಡಿಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ರೆಂಬೆಗಳು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ರೆಂಬೆಗಳಿಂದಲೂ ಎಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಅಂದಾಗ ಇದೂ ಸಹ ಬೇಹದ್ದಿನ ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ! ಇದನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಯಾರು ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಂತೂ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಹನಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವೃಕ್ಷವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬೀಜರೂಪ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ನೆನಪಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ತನಕ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ಪತಿತ ಜಡಜಡೀಭೂತ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಇಡೀ ವೃಕ್ಷ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಯಾರಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಹಳಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪುರಾತನ ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಸಹ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಾರು ಸೇವಾಧಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ - ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ - ನೀವೇ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದೀರಿ. 84 ಜನ್ಮಗಳು ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಯನ್ನು ನೀವೇ ತಿಳಿಸಬಹುದು, ಅಂದಾಗ ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗಲೇ ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯು ನಡೆಯಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ನಾಟಕದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು? ಅವರ ಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಹೇಗೆ ಜೋಡಿಸುವುದು? ಇದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಾರ್ಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅವರೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಡೀ ದಿನ ವಿಚಾರ ಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಹಳ

ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಸಹ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರದೇ ಭಾವ-ಸ್ವಭಾವದ ಘರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಡಬಾರದು, ಸಾಯಬಾರದು, ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಮಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಾವು ಬಾಬಾ, ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಬಾಬಾರವರಿಗಂತೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ಸೇವೆಯ ಚಿಂತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಾಬಾರವರ ಮಗು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಸಮಯವಂತೂ ಬಹಳ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ದಯೆ ಬರಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಪ! ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಗಲಿದ್ದಾರೆ, ಅಲಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ - ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತರುವುದು. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವೇ ಇದೆ, ಯಾರು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಆಫ್ಫಾಸ್ಟ್ ಅಥವಾ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಸರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಶೂದ್ರರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶೂದ್ರ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರಿಣಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಉದ್ಯೋಗವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಅಲಿದಾಡುವುದು ಅವರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಅವರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈಗಂತೂ ನೀವು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬೇಹದ್ದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶಿವತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವು ಪರಮಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಅವರೇ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೇ ಭಗವಂತನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಿರಾಕಾರನೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ಬಂಧನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೇನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನುವಂತೆ ತಿಳಿದು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಗೊಂಬೆ ಪೂಜೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರವಿರುತ್ತದೆ! ಅನೇಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ಚಹರೆ-ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಚಹರೆ-ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲಿನ ಅಂತರವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರು, ನಾವು ನೀಚರು, ಪಾಪಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು? ಈಗಂತೂ ನರಕವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ನಾವು ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತೇವೆಂದು ವಿಚಾರವು ಬಂದಿತ್ತೇ? ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವೇ ದೇವತೆಗಳಾಗಬೇಕು, ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಳಗೆ ಈ ವಿಚಾರವು ಬರಬೇಕು - ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ತಂದೆಯು ನೀವು ನಯಾ ಪೈಸೆಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಎಂಟಾಣಿಯ, ಹನ್ನೆರಡು ಆಣೆ ಅಥವಾ ಕವಡೆಯ ಸಮಾನ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕವಡೆಯ ಪದವಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೃದಯದ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ಯಾವುದೇ ಚಂಚಲತೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಅಶುದ್ಧ ಅಹಂಕಾರವು ನಂಬರ್ವನ್ ಆಗಿದೆ. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧವನ್ನೂ ಸಹ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಮೊದಲನೆಯ ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಿಕಾರಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಆಗಲೇ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕು. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳು ತುಂಬಾ ಹರ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯ ಚಹರೆಯು ಶವದಂತಿರುತ್ತದೆ, ಅಂದಾಗ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯ ಮಾತು - ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ತಂದೆಯು ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಂತು ಅನೇಕರಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ನೆನಪೂ ಸಹ ಗಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆಗೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಪಾಸಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಶರೀರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಸೇವೆಯ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯಿರಬೇಕು - ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹೋದರೂ ನಾಪಾಸಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಇಂತಹವರು ಸರಿಯಾದ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಅವರು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗವು ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಸೇವೆಯ ಚಿಂತನೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ತುಂಬಾ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಶಿವಾಯ ನಮಃ, ಮೂರು ಹಂತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಸ್ಥೂಲವತನ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಈಗಿಲ್ಲ, ಪುನಃ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಕಲಿಯುಗವಿತ್ತು ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗವಾಯಿತು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯುಗದ ಚರಿತ್ರೆಯು

ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಂದಾಗ ಈಗ ಪುನಃ ಇತಿಹಾಸವೂ ಕೂಡ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಜಾ ಇದೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಯಾರದೇ ಭಾವ-ಸ್ವಭಾವದ ಘರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದಾಗಿದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮಧುರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹನಾಶೀಲರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಲು ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುವ ಪರಿಶ್ರಮ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮಹಾನ್ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆತ್ಮ ಭವ.

ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಸಾಹಸ, ಉತ್ಸಾಹ ಕಸವನ್ನೂ ಸಹಾ ಹಣವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರೂ ಸಹಾ ತಮ್ಮ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುವರು. ಹಣದ ಕೊರತೆಯಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಸಹ ಹಣವನ್ನು ಸೆಳೆದು ತರುತ್ತದೆ, ಸಫಲತೆಯನ್ನೂ ಸಹಾ ಎಳೆದು ತರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ನಿಮಿತ್ತ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಸ್ವಯಂ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹಾ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತರುವುದು. ಯಾವಾಗ ಈಗ ನೀವು ಇಂತಹ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿರುವಿರಿ ಆಗ ಜಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಿರುವ, ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಲೇಗನ್: ಭಾಗ್ಯವಾನ್ ಆತ್ಮ ಅವರೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ಸ್ನೇಹದ ಭ್ರಮೆಯಿರುವುದು.